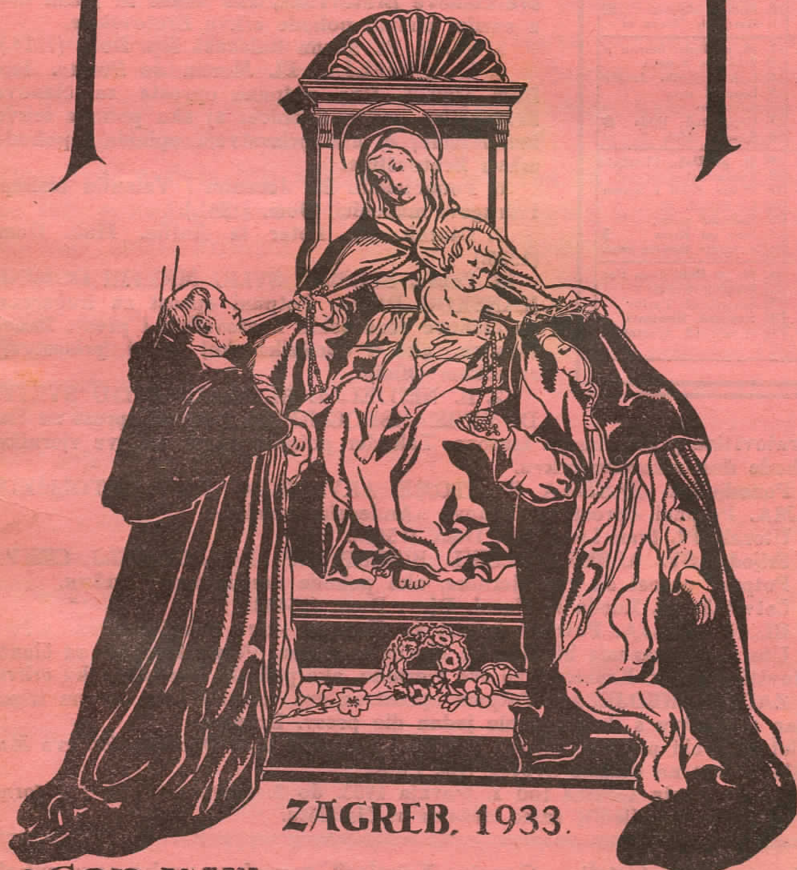
P.n.g.Lovrović Marica, učit
SILBA

Poštarina u gotovom.

GOSPINA KRUNICA

ZAGREB. 1933.

GOD. XVII. BROJ 11

IZDAVAJU OCI DOMINIKANCI

GOSPINA KRUNICA jest glasilo svih bratovština Rozarija i svih zadruga Vječnog i Živog Rozarija u našim krajevima. Izlazi 1. svakoga mjeseca.
PRETPLATA: redovita D 10.—, potporna D 15.—. Za inozemstvo D 25.—.
ČLANCI I DOPISI za glasnik neka se šalju UREDNIŠTVU, a pretplata i milodari UPRAVI Glasnika »GOSPINA KRUNICA«, Zagreb, Kažotićev trg br. 4. Naš ček br. 36.817. Telef. 64-14.

STUDENI

Dani		Za rimokatolike
Srij.	1	Svi Sveti
Četv.	2	Dušni dan
Pet.	3	Hubert, Silvija
Sub	4	Karlo Boromejski
Ned.	5	22. po Duh., Emerik
Pon.	6	Leonard
Utor.	7	Engelbert
Srij.	8	Bogomir
Četv.	9	Teodor
Pet.	10	Andrija, Avelin
Sub.	11	Martin b., Mena m
Ned.	12	23. po Duh., Martin p.
Pon.	13	Stanislav Kostka
Utor.	14	Ivan Trogirski, Josafat
Srij.	15	Leopold isp.
Četv.	16	Edmundo
Pet.	17	Grgur čud., Hilda
Sub.	18	Roman, Odon
Ned.	19	24. po Duh., Elizabeta
Pon.	20	Feliks Val.
Utor.	21	Prikaz. BDM u hramu
Srij.	22	Cecilija d. m.
Četv.	23	Klement p. m.,
Pet.	24	Ivan od Križa
Sub.	25	Katarina djevica muč.
Ned	26	25. po Duh., Ivan Ber.
Pon.	27	Virginije biskup
Utor.	28	Sosten, uč. Pavlov
Srij.	29	Saturnin, Iluminata
Četv.	30	Andrija apostol

DOMINIKANSKI KALENDAR.

1. Srijeda. BLAGDAN SVIJU SVETIH. Potpuni oprost za sve vjernike, ako pohode dominikansku crkvu. Potpuni oprost za članove Bratovštine presv. Krunice, ako pohode crkvu Bratovštine.

2. Četvrtak. SPOMEN SVIJU VJERNIH MRTVIH. Potpuni uprost koliko puta — toliko puta za sve vjernike, ako pohode svoju župsku crkvu (oprost toties-quoties). Taj se oprost može namijeniti samo mrtvima. Također potpuni oprost za sve članove Bratovštine, ako danas ili jedan dan u osmini mrtvih pohode crkvu Bratovštine.

3. Petak. Bl. Šimun Balaccki. Isp. Dom. (1319.).

5. I. NEDJELJA. Bl. Martin de Porres. Isp. Dom. (1693.). Dva potpuna oprosta za članove Bratovštine presv. Krunice: a) ako pohode crkvu Bratovštine; b) ako prisustvuju ophodu i pohode crkvu Bratovštine.

6. Ponedjeljak. Bl. Jeronim i Valentin biskupi i drugovi mučenici. Dom. (1861.).

7. Utorak. Bl. Petar iz Ruffie. Muč. Dom. (1365.).

10. Petak. SPOMEN SVIJU MRTVIH DOMINIKANSKOG REDA. Potpuni oprost za trećorece, za članove rozarijskih Bratovština i presv. Imena Isusova, ako u dominikanskoj crkvi prisustvuju rtvačkom Oficiju.

12. II. NEDJELJA. BLAGDAN SVIJU SVETIH DOMINIKANSKOG REDA. Potpuni oprost za članove Bratovštine presv. Imena Isusova. Također potpuni oprost za sve vjernike, ako pohode dominikansku crkvu.

13. Ponedjeljak. ZAŠTITA SV. TOME AKVINSKOG NAD KATOLIČKIM ŠKOLAMA. Potpuni oprost za članove »Anđeoske vojske«.

14. Utorak. Bl. Ivan Licci. Isp. Dom. (1511.).

15. Srijeda. SV. ALBERT VELIKI. BISKUP, ISP. I NAUČITELJ CRKVE (1280.). Potpuni oprost za sve vjernike, ako pohode dominikansku crkvu.

16. Četvrtak. Bl. Lucija iz Narni. Djev. Dom. (1544.).

19. III. NEDJELJA. Potpuni oprost za članove »žive Krunice«.

21. Utorak. Prikazanje bl. Djevice Marije u hramu. Potpuni oprost za članove Bratovštine presv. Krunice i za sve vjernike, ako pohode dominikansku crkvu.

26. ZADNJA NEDJELJA. Potpuni oprost za sve vjernike, ako barem triput na tjedan u društvu s drugim mole jedan dio presv. Krunice.

Uvjet za svaki potpuni oprost: Ispovijed i Pričest te 6 Očenaša, Zdravo Marija i Slava Ocu na odluku Svetog Oca Pape.

Dok traje Sveta Godina (od 2. travnja 1933. do 2. travnja 1934.), svi gornji oprosti mogu se namijeniti samo dušama u Čistilištu.

Za sve podupiratelje „Gospine Krunice" govori se svake prve subote u svetištu Kraljice Presv. Krunice sv. misa. Postanite dionicima tih sv. misa redovitim plaćanjem pretplate i kojim darom!

PRETPLATNICI, sjetite se da o vašem urednom plaćanju ovisi „Gospina Krunica".

GOSPINA KRUNICA

GLASNIK POBOŽNOSTI MAJKE BOŽJE

GOD. XVII. ZAGREB, STUDENI 1933. BROJ 11

PETO OTAJSTVO ŽALOSNO

Isus umire na križu razapet.

Krist je napokon na vrhuncu Kalvarije, na brdu mire, gdje će se žrtvovati najsvetija, najuzvišenija žrtva, s kojom će biti umirena Božja pravda, izvršeno veliko djelo otkupljenja čovječanstva.

Isus je žući opojen, svučen, na križ razapet, pa uz sotonsku viku neharnog naroda, koji još žeđa njegove nevine krvi, uzdignut, visi među nebom i zemljom. Evo opet dubokog otajstva, koje nam se pruža na razmatranje. Bog sa drva kraljuje, kako je već davno prorekao David!... ali sa kakovog drva!... Sad će uistinu poglavica ovog svijeta biti istjeran van, a Krist sa zemlje uzdignut, sve će sebi pritegnuti, sve će podložiti kraljevstvu križa. O dobri Isuse, umirući Isuse, pritegni i mene sebi na križ: razapni na križ tijelo moje sa pohotama njegovim, sakrij me u rane svoje, zaljubi me u muke svoje. Neću da znadem za drugu znanost nego tebe razapeta. Poslije dugog i mučnog skončanja, kroz koje je vrijeme Otkupitelj višekrat otvorio svoje pomodrene usne, da s blagom riječi milosrđa i oproštenja odgovori porugama i uvredama neharnog puka, vidi napokon, da je dovršio svoje djelo, preporuča Ocu svoj Duh i prignuvši glavu, izdahnu. Isus je umro... Umro je život, da smrt oživi. Otkupljenje je ljudskog roda izvršeno... Promatrajmo! Približimo se križu, zagrlimo ga; ljubimo izranjene noge, promatrajmo blijedo, okrvavljeno lice, koje se nama naklonilo, one rastvorene ruke, koje regbi, hoće da nas pritisnu srcu, ranjenom i otvorenom srcu radi prevelike ljubavi. Isus je umro, da mi živimo životom milosti: a za sve svoje gorke muke ne traži od nas drugo nego srce naše. Zar ćemo biti tako neharni, pa mu ga ne ćemo pokloniti?

Skočanje i Kristova smrt na križu, sa svim svojim okolnostima pružaju nam bezbroj duhovnih pouka: nu, buduć da mi često promatramo ovo otajstvo u Marijinu Rozariju, za nas bez dvojbe, glavni plod ovog razmatranja biće duboka i živa samilost spram boli ove tužne Majke. Prva četiri žalosna otajstva ne napominju Mariju; no u ovom zadnjem nije mogla da bude Majka rastavljena od križa svog Sina. Proročanstvo starog Šimuna moralo se doslovce ispuniti. Marija

je imala da bude naša Suotkupiteljica, stoga je vidimo na Kalvariju nepomičnu ispod križa Otkupitelja. Marija je imala da bude Majka naša, i ona je baš na Kalvariju, ispod križa primila tu uzvišenu misiju, iz ustiju umirućeg Krista: »Ženo, evo sina tvoga«.

S Rozarijem mi uistinu iskazujemo svojoj nebeskoj Majci sinovske počasti, pa stoga bogoljubnik Rozarija, kad prebirući zrnca krunice dopre svojim razmatranjem do vrhunca Kalvarije, neka pomnjivo promatra izvore ovog materinstva. Sinovi smo boli, pa zar ćemo ih svojim grijesima uzmnažati nebeskoj svojoj Majci?... Sjećajmo se riječi Duha Sv.: »Sinko ne zaboravi boli matere svoje«. Isus nas je na križu povjerio svojoj Majci, stoga ju ljubimo, jer je vrijedna najžešće naše ljubavi... Marijo, budi nam ljubeznom majkom; raspali nam srce ljubavlju tvog Sina Isusa. »Neka ljubav srca moga — Gori sveđ za Krista Boga — Da mu u svem omilim«!

M. K.

ZVONO ZA MRTVE

Mojem malom mrtvom bratu.

Ulice su puste. Na zastrtom nebu
Zvijezde tiho plaču pod mrtvačkim velom,
A zemlja ova kô da stenje, jeca:
Mrtvi prolaze selom — — — — — —
Jer čuj! —
Zvono sa zvonika breca.
Zvono, drago zvono, ja te tako ljubim.
Ti me sjećaš onih, što već davno šute
Pogođeni sjenom one kose ljute...
Ja se rado glasim
Kad me zoveš sjetno, da dođem
I gasim
Požar, što se na grobištu digo.
U tvome je glasu molba duše nijeme,
A ja sklapam ruke, molim Božjeg Sina
Za pokoj vječni psalam »Iz dubina«,
I škropim suzom tužne hrizanteme.
Slutim, slutim ja, da će negdje daleko
Kanuti kap iz Kaleža Svetog
I stišati plamen;
Onda će sići Anđeo Božji
I ponijeti dušu u vječno svijetlo —
Amen.

PROSLAVA BLAGDANA PRESV. KRUNICE U ZAGREBU

Ovogodišnja proslava blagdana Kraljice presv. Krunice, dne 1. X. u dominikanskoj kapeli u Maksimiru, protekla je u dosad neviđenom slavlju, oduševljenju i dubokoj pobožnosti. Tomu je sigurno doprinijelo i to, što je čitava ovogodišnja proslava bila u znaku znamenitog kruničnog jubileja, pod dojmom naime 50-godišnjice, što je neumrli papa Leo XIII. utemeljio listopadsku pobožnost, potaknuvši uz to vjernike na ustrajnu i žarku molitvu presv. Krunice, jer je ona najuspješniji lijek za vidanje duševnih i tjelesnih rana čovječanstva, te najjača pomoć i obrana i Crkvi

Kraljica presv. Krunice sa sv. Dominikom i papom Lavom XIII.

i društvu u svakovremenim potrebama, borbama i nevoljama. Marijini su bogoljubnici tog dana sve do iza podne, a već i u subotu poslije podne do kasno u noć, upravo opsjedali ispovjednice, da ih dođe što prije red na sv. ispovijed, kako bi mogli što više puta dobiti proštenje totiesquoties, koje je od davnine spojeno s ovim blagdanom u crkvama Bratovštine presv. Krunice. I tako duhovno očišćeni i obnovljeni bili su raspoloženiji da prate i da čitavom svojom dušom i srcem sudjeluju dirljivim i veličanstvenim obredima, koji su se tog dana obavljali u maksimirskoj kapeli i u njenoj okolici. Još ni jedne godine nijesu hodočasnici iz toliko župa i u tolikom broju dolazili kao ove godine. U povorkama, vođeni od svojih župnika, sa barjacima i pjevajući Marijanske pjesme, došli su hodočasnici iz Granešine, Čučerja, Sv. Šimuna-Markuševca, Lekenika-Pešćenice, Petrovine. Napose su se istakli ovi posljednji dolazeći tako iz daleka i donijevši na dar za Gospin oltar dva krasno izvezena jastuka.

Predavajući taj dar župnik vlč. Ivan Sambolek spomenuo je, kako oni time hoće da dokažu svoju ljubav nebeskoj Kraljici i vezu, koju će uvijek čuvati prema ovom središnjem Marijinom kruničarskom prošteništu. Na daru mu se toplo zahvalio samostanski prior o. Anđelko Orlandini, pohvalivši toliku njihovu žrtvu i gorljivost i stavivši ih drugima za uzor. Kroz cijelo su se jutro ređale svete mise, preko kojih su građani i seljaci u svojim raznolikim narodnim nošnjama pristupali neprestano svetoj pričesti, tako da je svaki promatrač dobio dojam, da je pobožnost presv. Krunice zaista zajednička molitva čitavog našeg naroda, u kojoj on i u danima radosti i u danima tuge uvijek nalazi ono, što ga podržaje, obnavlja i na sve plemenito potiče. U 10 sati držao je pontifikal uz veliku asistenciju biskup i generalni vikar preuzv. g. dr. Dominik Premuš. Na koru je precizno izveo tešku misu ženski pjevački zbor sv. Peetra pod odličnim vodstvom kapelnika g. Ralašića. Ovoj svečanoj misi prisustvovao je na počasnom mjestu također požrtvovni i radišni Odbor za gradnju Svetišta. U 11 pak sati bila je tiha sv. misa, preko koje je novoosnovani maksimirski muški oktet precizno pjevao razne misne i Marijine pjesme, a odmah zatim je slijedila zajednička molitva Krunice, te kao priprava na podnevnu Molbenicu propovijed provincijala konventualaca o. dra. Bernardina Polonija, koji je krasno istakao veličinu i uspješnost presv. Krunice, koju je dominikanski red tako rado i vjerno kao svoj najljepši amanet primio i kroz vjekove širio, a po kojoj je nebeska Djevica toliko vremenitog i duhovnog dobra u svim teškoćama ljudstvu iskazala. Točno u podne obavio se je najmiliji čin u ovoj proslavi: Molbenica Kraljici presv. Krunice, kojom se u taj dan točno u podne po cijeloj kugli zemaljskoj vjernici složno utječu svojoj Majci, da im ona vazda bude i Majka i Kraljica, obećavajući joj zato sa svoje strane vazdašnju vjernost i ljubav. Na večer krenula je maksimirskim ulicama veličanstvena i uzorna procesija s tisućama bogoljubnika. U tihoj noći čule su se samo molitve i pjesme vjernika, te zvukovi glazbe, a svijeće u rukama i rasvjeta po prozorima još su više poticali učesnike na sabranost i gorljivost. I kad se je cijelo to mnoštvo sleglo na prostrani Kažolićev trg, stupio je na podij g. dr. Janko Šimrak, pa je učenom i zanosnom svojom riječi pokrenuo masu slušalaca. Dokazao je, kako je pobožnost prema Mariji, koja se najdivnije očituje u molitvi presv. Krunice, jamstvo naše sretne sadašnjosti i budućnosti, kao što je pobožnost prema Mariji bila slava čitave naše narodne prošlosti. Poslije govora muški pjevački zbor »Maksimir« izveo je s velikom vještinom himnu Presvetom, a zatim je prior o. Orlandini dao blagoslov sa Presvetim. Pjevajući na koncu »Zdravo Djevo«, počelo se je polako razilaziti toliko mnoštvo, noseći u svojim dušama svete dojmove ove proslave, koja je imala značaj jednog pravog narodnog vjerskog slavlja. Ali su svi ti sigurno u svojim dušama ponijeli još jednu želju: da se što prije u Zagrebu podigne dostojno svetište Kraljici presv. Krunice, i stvorili su sigurno još jednu odluku: da će doprinijeti bar sitan darak, da se to što prije ostvari, te da će u svojoj okolini biti propagatori i apostoli tog uzvišenog i tako potrebitog djela. Uz pomoć Božju dakle na posao! Provedite u djelo, Marijini štovatelji, svoju odluku, da što prije vidite ostvarenu svoju želju.

Učesnik.

MARIJIN PSALTIR

Šesta ruža

Od vremena kako je sv. Dominik ustanovio ovu pobožnost pa do godine 1460., kad ju je bl. Alan de la Roš obnovio na zapovijed s neba, zvala se je psaltirom Isusa i Marije, budući da sadrži toliko anđeoskih pozdrava, koliko Davidov psaltir ima psalama, a i jer priprosti i neuki, koji ne mogu da mole Davidov psaltir, u molitvi sv. Rozarija mogu da nađu plod jednak onome, što ga dobivamo moleći Davidove psalme, a dapače još obilniji, jer: prvo anđeoski psaltir ima dragocjeniji plod, naime: utjelovljenu Riječ, dok Davidov psaltir Nju tek proriče; drugo kako istina nadilazi sliku i tijelo sjenu, isto je tako Marijin psaltir nad Davidovim psaltirom, koji mu nije bio drugo doli sjena i slika; treće samo je Presveto Trojstvo učinilo Marijin psaltir iliti Rozarij sastavljen od Očenaša i Zdravomarije.

Marijin psaltir ili Rozarij dijeli se u tri krunice, od kojih svaka ima pet desetica: prvo da častimo tri osobe Presvetoga Trojstva; drugo da častimo život, smrt i slavu Isusa Krista; treće da nasljedujemo slavodobitničku Crkvu, da stečemo ploda vojujućoj i pomažemo trpećoj; četvrto da slijedimo tri dijela psalama, od kojih je 1. za put čišćenja, 2. za put rasvjetljenja, a 3. za put sjedinjenja; peto da se napunimo za života milosti, na smrti mira i u vječnosti slave.

ROZARIJ, VIJENAC OD RUŽÂ

Sedma ruža

Otkako je blaženi Alan de la Roš obnovio ovu pobožnost, javni glas, koji je glas naroda, koji je glas Boga, nazvao ga je imenom Rozarij, što znači vijenac od ruža; to znači, da svaki put kad mi dobro molimo Rozarij, krunimo glavu Isusa i Marije vijencem od 153 bijele i 16 crvenih rajskih ruža, koje nigda ne će izgubiti ni svoje ljepote ni svog sjaja. Blažena je Djevica odobrila i potvrdila ovaj naziv Rozarija, objavivši mnogima, da joj darivaju toliko krasnih ruža, koliko njoj na čast izmole Zdravomarija, i toliko vijenaca od ruža, koliko izmole Rozarija.

Brat Alfons Rodriguez, Družbe Isusove, takvim je žarom molio sveti Rozarij, da je često viđao, kako mu na svaki Očenaš izlazi iz

---

ustâ crvena ruža, a na svaku Zdravomariju bijela ruža, koja je bila jednako lijepa i krasnog mirisa, tek različite boje.

Kronike sv. Franje pripovijedaju, kako je neki mladi redovnik imao hvalevrijedni običaj da svaki dan prije večere izmoli krunicu bl. Djevice Marije. Jednoga dana, ne znam s kojeg razloga, nije to učinio; kad je zvonila večera on zamoli starješinu da mu dopusti poći je izmoliti prije blagovanja. Dobivši dopuštenje povuče se u svoju ćeliju, no kako je odveć docnio, starješina posla po nj jednog redovnika.

Taj ga redovnik nađe u sobi, ali sva u sjaju nebeske svjetlosti i do njega Gospu s dvama anđelima. Kako bi on izgovorio Zdravomariju, izlazila mu je iz ustâ divna ruža; anđeli su pak uzimali ruže jednu za drugom i polagali ih na glavu svetoj Djevici, koja je pokazivala, da joj se to mili. Dva druga redovnika, poslana da izvide razlog zakašnjenja one dvojice, vidješe ovo isto čudo, a blažena je Djevica tu ostala, doklegod krunica nije bila izmoljena.

Rozarij je dakle veliki vijenac, a krunica vjenčić cvijeća ili malena kruna od nebeskih ruža, što ih polažemo na glavu Isusa i Marije. Ruža je kraljica cvijeća, isto tako je Rozarij ruža i prvi među pobožnostima.

Bl. Ljudevit Grignion de Montfort.

PRIPOVIJEST O BIJELOJ SESTRI

IX. Kraljica Bušonâ

Snebivanje Sestre bilo je neopisivo kad se je — nakon par sati poslije kobnog hica — pribrala i došla k svijesti. Kroz poluotvorene vjeđe ugleda mnoštvo ljudi i žena što su je promatrali s udivljenjem i sa strahopočitanjem, dok je ona počivala na prekrasnoj nosiljci od slonove kosti. Svi bijahu nasmijana lica, ali ni odkud nijesi čuo glasa, jer se je svatko bojao da ne naruši njezina mira. Malo podalje opazi i Wimu — koji je izgledao preporođen — kako se potiho objašnjava s tri čovjeka, koji su, sudeći po vanjštini i držanju, morali biti poglavice plemena ili općine. — Po koja mamica, s užasom na licu, upiraše prstom u neman što je ležala u travi, i potiho šaptaše nešto svojim mališanima koji s očitim veseljem gledahu na Bijelu Sestru koja se pričinjaše kao da spava.

Kad se Sestra uvjerila da joj je cijelo to mnoštvo sklono, otvori oči i podigne glavu na što cijelom dolinom stane da se razlijega

klicanje i neopisivo veselje. Sred urnebesne vike, koju je povećavalo udaranje u bubnjeve, pristupi vođ crne čete, nakloni se duboko i dotakne licem zemlju u znak najvećeg počitanja i zahvali se Sestri što je njihovo mjesto i cijeli onaj kraj oslobodila od grdne »opsjednute nemani« koja je tolike sirote lišila hrane i obrane i tolike majke zavila u crno. Već pune dvije godine — nastavi on uz sjetni uzdah — harala je ona u našem kraju, ugušila nam je i proždrla stotine volova i koza, a desetke djece otela njihovim majkama. Sam »Moloki« (đavo) ušao je u tu grdnu sablast, pa dok se drugi udavi zadržavaju u šumi i hrane se pticama, zečevima i sličnim zvijerima, taj »n' doki« (opsjednuti) šuljao se u sama sela i nemilosrdno ubijao sve do čega je došao. Da je u njem Moloki uvjeriše nas i četvorica naših odvažnijih mladića koji se jednog dana dadoše za njim u potjeru, — kad je ovivši se oko vola tjerao ga u šumu — a on se najedamput okrenuo prema njima, uzdigao grdnu glavu koja je poprimila izgled oglodane lubanje i ošinuo ih pogledom iz koga je sukljao živ plamen te se, kao mrtvi, bez daha srušiše na zemlju. — Od toga dana »n' doki« postao je još krvoločniji. — Molili smo vrače i prinosili bezbrojne žrtve da nas dobro božanstvo oslobodi od tog krvnika, ali je on postajao sve okrutniji i drzovitiji. Bili smo u vječnom strahu i po danu i po noći, a na ovu stranu, gdje se on najrađe zadržavao, već dvije godine nije stupila naša noga. — Ti si nas, plemenita Gospođo, zaključi on tronuto, ti si nas oslobodila našega krvnika; ti si najveća dobročiniteljica moga naroda, nek ti je dakle, vječna hvala! Ali ispuni i posljednju želju našu: dođi kod nas, budi naša zaštitnica i kraljica, budi jedino naše božanstvo komu ćemo se klanjati mi i naša djeca! — Na te riječi svi popadoše ničice, svi licem dotakoše zemlju i ostadoše kao ukopani dok im nije naredila da se dignu uvjeravajući ih da je ona bijedno stvorenje kao i oni kojim se dobri Bog poslužio da ih oslobodi njihovih nevolja. — Sestra je iz daljnjeg opisivanja grozota što ih je počinila »opsjednuta neman« prozrela u cijelu stvar i shvatila kako je mogla tako dugo biti u blizini ljudi, a da nigdje nije srela žive duše. Svladani udav uistinu nije zazirao ni od ljudske krvi — to je ona vidjela na svoje oči — no da je imao kakova posla sa sotonom, da je znao zajašiti vola i goniti ga u šumu, da je imao oglodanu ljudsku lubanju i da mu je plamen sukljao iz očiju: sve je to izmislilo i bacilo među svjetinu nekoliko drskih lopova, koji su dvije godine pljačkali u onom kraju i širili te vijesti kako bi se zaštitili praznovjerjem bijednoga naroda i nesmetano počinjali svoje zločine.

Tutanj sestrina hica koji je odjeknuo dolinom uzbunio je cijelo mjesto koje se već spremalo na počinak. Stariji istrčaše iz koliba i sletiše se na vijećanje pod stari kokos, a djeca vrišteći, posakrivaše se u krilo majka. Preneraženje i jeza odražavalo se na svačijem licu, jer još nigda nijesu čuli sličnog tutnja za vedra dana. — Strah je povećala činjenica što je hitac odjeknuo baš na onoj strani gdje se skrivala opsjednuta neman. Stojećke vijećahu što da urade i svi se ubrzo složiše u tome, da moraju bježati iz svoga nesretnog zavičaja, hoće li da iznesu živu glavu. — Groza je svih spopala, jer se već spuštala noć, a bježati u tamu, bez zaštite i obrane činilo im se srtati u ralje krvožedne nemani ili u sigurnu smrt. Sred općeg meteža i smrtne tjeskobe oglasi se stari Jubu, koji im donese vijest da je n' doki već svladan i da razlupane glave već ispašta za svoje zločine. — Tražeći izgubljena vola, pričao je on, nehotice se približih dolini užasa gdje je n' doki do danas harao, kadli odjednom odjeknu tutanj koji me je oborio na zemlju. Bez daha čekao sam da se neman približi i da me proždre kad ćuh, nekoliko koraka dalje, zapomaganje mladića koji je tražio pomoć. Dovukoh se do njega i vidjeh grdnu zmijurinu skrhane lubanje kako nemoćno leži na travi, a on se muči da neku bijelu Gospođu, što je ležala bez svijesti digne na pripravljen ležaj i dozove je na život. Pomogoh mu, a on mi ispripovijedi da je Gospođa ubila n' dokija i da ona sve može uz pomoć svoga Boga.

Na starčeve riječi nebom se prolomilo klicanje i začas se je cijelo mjesto, u svečanom ruhu, našlo uz Sestru da joj iskaže božansku počast i zahvali joj se na neočekivanom izbavljenju.

Sestra je odlučno odbijala časti koje su joj, protiv njezine volje, iskazivali i pozva ih da se skupa s njom zahvale dobrom Bogu koji se s njom poslužio da ih izbavi tih nevolja. — Ali ushićen vođ nije htio da čuje za drugo božanstvo osim nje, pa je, unatoč njezina negodovanja, ponovno pokleknuo, poljubio zemlju i stao da pred njom izvodi igre koje su se davale samo u počast glavnom božanstvu njihova plemena. Igru je pratila svirka i tutanj bubnjeva i pljesak razdragane svjetine koja je za obreda posipala Sestru cvijećem i lišćem mirisna bilja što ga je usput nabrala. — Po svršenu »obredu« vođ mignu četvorici mladića koji digoše nosiljku sa Sestrom i malom Ružom i sred svečanog ophoda poniješe ih u dvor poglavice odlučni da svoju spasiteljicu zadrže i da je učine kraljicom i vrhovnim božanstvom svoga plemena.

(Slijedi)

O. A. Rabadan.

MLADI KRUNIČARI

PASTIRSKA RIJEČ PREUZV. SENJSKOG BISKUPA ZA »MLADE KRUNIČARE«.

Dne 8. X. bilo je prekrasno kruničarsko slavlje u Ogulinu. Tom prigodom osnovano je društvo »Mladih Kruničara« i »Mladih Kruničarka« s preko 200 članova — učenika osnovne škole, realne gimnazije i ženske stručne škole. Vlč. otac Jordan Viculin, koji je na poziv preč. upravitelja ogul. župe, Mata Polića, ustanovio to društvo, zamolio je preuzv. g. dra. I. Starčevića, senjskog biskupa, da bi on u svojoj dobroti za ovu prigodu namijenio organiziranoj kruničarskoj omladini u Ogulinu nekoliko očinskih i pobudnih riječi za odvažno stupanje na utrtoj stazi dobra pod zaštitom Bl. Dj. Marije, Kraljice presvete Krunice, i da bi udijelio svoj pastirski blagoslov. Preuzvišeni gospodin se tomu vrlo rado odazvao i otposlao svoje upravo očinsko pismo, prožeto divnim mislima i žarkim pobudama. Jer je spomenuto pismo od opće važnosti za sve »Mlade Kruničare«, to ga, zahvaljujući smjerno preuzv. gospodinu za ukazanu pažnju i preporuku društva »Mladih Kruničara«, donosimo u cijelosti u našem glasniku. Pismo glasi:

Velečasni gospodine!

Pismom od 4. t. mj. umoliste me, da Vam podijelim svoj biskupski blagoslov, e spasonosno djelo, koje namjeravate izvršiti u župi Ogulin — naime društvo Mladih Kruničara, bude Bogu na slavu, a dragoj mladeži na duševnu korist. Rado idem u susret ovoj plemenitoj Vašoj želji te podjeljujem blagoslov Vama, mladim vitezovima nebeske Kraljice i njihovim roditeljima.

Kao biskupa veoma me veseli svaki vjerski i moralni napredak u župama povjerenih mi biskupija, ali je ipak nježna pažnja svećenstva prema mladeži mojoj duši najmilija i unosi u moju nutrinju posebnu radost. Posve shvatljivo.

Ako sveta ljubav prema Bogu i bližnjemu već zarana zahvati duše mladeži, tad mogu Hrvati katolici sigurnijim pogledom gledati u budućnost, jer će njihova uzdanica, draga mladež, i u muževnim godinama očuvati netaknutu katoličku vjeru svojih djedova — taj dragi amanet hrvatskoga naroda — i udešavati svoj javni, obiteljski i privatni život prema uzvišenim načelima Kristove nauke.

Preuzv. senjski biskup dr. Ivan Starčević

Najbolje pak sredstvo, da draga naša mladež očuva vjernost Bogu, jest nježna ljubav prema presvetoj Majci. Kao što dijete u tjelesnim potrebama i borbama može da umiri samo blaga riječ dobre majke; u borbama duše, u časovima teških nasrtaja đavla, svijeta i krhkog tijela može da uznemirena mlada duša nađe pokoj i mir u zaštiti Bezgrešne — dobre nebeske i naše Majke. Ljubav prema presvetoj Djevici najsigurniji je put, koji vodi k Isusu, koji je zalog našeg vječnog spasenja.

Budući da krunica na poseban način njeti ljubav prema Spasitelju i nebeskoj Majci, preporučite dragoj mladeži da savjesno ispunja dužnosti Kruničara pa da dnevice pobožno pozdravlja molenjem

svete krunice presvetu Djevicu. Ova je molitva najjači štit proti napastima đavla i svijeta. Ona unosi u dušu tako slatku utjehu u danima raznih kušnja, a napose u času smrti.

Rado ću se sjećati u molitvama Mladih Kruničara i Kruničarka, da se nikad ne iznevjere presvetoj Majci.

Preporučam se u molitve.

Senj 7. listopada 1933.

† IVAN, biskup
senjski i modruški ili krbavski.

PRILOG:

Nastoj da svaka ruka, koja pobožno prebire krunicu, daruje samo jedan dinar mjesečno, pak ćemo već slijedeće godine podići u bijelom Zagrebu velebni hram Majci Božjoj presv. Krunice.

Doprniosi za gradnju svetišta Kraljice presv. Krunice u Zagrebu.

Utemeljitelji: Brunšmid Julijana, Zagreb, Din. 1000; Josip Barbarić, župnik, Din. 200 (prvi obrok); Kovačić Nikola Din. 100 (deseti obrok); Cecilija i Bogoslav Janoušek Din. 100; Grubišić Ivan, Zagreb, Din. 50 (drugi obrok).

Dobrotvori: Trgovina Lebinac i drug Din. 200.

Po Din. 100: Župni ured Sv. Vid; Velč. Fran Zerec; Jelka Jagarić; Turković Josip i Franca; Starčić Marija; Josip Karlo Istra, župnik; Pavić Matija, župnik.

Po Din. 55: Župni ured Nijemci.

Po Din. 50: Marija Novosel; Fink Zlata; Izabela Broz; Vodopić Don Vice, župnik.

Po Din. 45: Anka Štromar.

Po Din. 30: Brelić Marija; Baksa Elza; Milka Simović.

Po Din. 20: Župni ured Crni Vrh; Ueberall Oskar; Puškaš Terezija; Župni ured Ridjica; Kovačević Iva; Marlini Ana.

Po Din. 25: Švagel Edmund.

Po Din. 10: Kottek Vjekoslava Beata; Šklebar Marija; Partlić Marija; Klun Ivan, župnik; Rihard Matej, dekan, kanonik; Bara Zubak; Stanković Marija.

Po Din. 15: Vrinjanin Fani; Župni ured Slovenjgradec.

Revnitelji sakupili: Belešić Antun, Zgb. Din. 100 od: Antun Belešić, Darinka Kovačić Din. 20, Marija Matešić Din. 20, Kornelija Host Din. 10, Teodor Kastner Din. 20, Andrija Pregl Din. 10, Andrija Zalesjak; **Nikolić Ema** sakupila Din. 156; **Časne sestre Dominikanke** Din. 100; **Šegavčić Paula,** Otočac, Din. 200; **Šklebar Marija** Din. 22 od: Kovačić A. Din. 5, Šklebar Marija Din. 5, Zimmer J. Din. 5, Karnjolska Din. 5, te Alković St. Din. 2. Sakupljeno u žarama pred crkvama u Zagrebu dne 1. X.: Din. 1.667.75. Škrabica u crkvi Kraljice presv. Krunice Din. 338.25.

O blagdanu Kraljice presv. Krunice neki naši prijatelji osobito u Zagrebu pokazali su jaču djelatnost i gorljivost u sakupljanju i prinošenju milodara za plemenito djelo podizanja dostojnog Svetišta našoj nebeskoj Majci i Kraljici. I mi, hvaleći ih za toliko zauzimanje i revnost, ne možemo nego da im svojski preporučimo da ustraju u započetoj akciji. Neka ih nikako ne čini malodušnim pomisao, da je još dugi put do ostvarenja našeg zajedničkog nastojanja i do ispunjenja naše vruće želje. Jer, s druge strane, moraju biti uvjereni da svaki i najmanji obol, koji ili oni sami prinesu ili drugoga nagovore da ga prinese, jest jedan veliki i materijalni i moralni dobitak, a usto ako i mali ali sigurni korak prema jasno zacrtanom i nestrpljivo očekivanom cilju.

Akcija za proširenje crkve oo. dominikanaca u Splitu: Venka Korač, Petrinja 20 Din.; Luka i Marija Vladisavljević, Račinovci 20 Din.; Milodar Parafianović, Milna, sakupio 192 Din.; Stjepan, Magdaljena, Andrija Golek, Julijana Sokčević 10 Din.; Berkes Marija, Sombor, sakupila 50 Din.; Marija Popović sakupila 42 Din.; Artinija Costa, Split, sakupila 1049 Din.; Marija Ganza sakupila 160 Din.; Marija Popović sakupila 55 Din.; Pavica Gunjaca, Split, sakupila 90 Din.; Maržić Dobrila 10 Din.; Joros Vinka 12 Din.; Volpin Jerolim, Kali 10 Din.; Bižaca Stjepan, Postire 20 Dni.; Santo Pederski, Korčula 5 Din.; Ana ud. Borojević, Dubrovnik, sakupila 265 Din.; Sestre sv. Križa, Brod n. Savi, sakupile 35 Din.; Nikola Horvat, Valpovo, sakupio 50 Din.; Ana Ljubimir, Trebinje, sakupila 150 Din.; Marija Popović sakupila 86 Din.; Marošek Ruženka, Nevesinje 20 Din.; Marković Vjekoslav, Nevesinje 10 Din.

BOGOMOLJAC.

Fabije Đirardi učio je pravo u Firenci. Bio je pretsjednik katoličkih universitaraca. O njemu se pripovijeda ova zgoda:

Kad je svršio sat predavanja siđu učenici trčeći preko stepenica. Jednom od njih ispade iz džepa krunica. Nasta složna vika: bogomoljac, bogomoljac. Ovaj pocrveni i odgovori kukavički:

— Ma gledaj, koji mi je ovo glupan stavio u džep maminu stvar.

— Glupan si ti! poviče jaki glas Đirardijev. — Tvoja majka zaslužuje štovanje, ali ti ne. Uostalom evo i moje krunice — i digne svoju u vis.

Čas muka; a zatim jednodušan »evala« pozdravi Fabija Đirarda, koji je otsada bio još više štovan i ljubljen. **Ros Maris.**

IZ BRATOVŠTINA I KATOLIČKOG SVIJETA

Kruničarsko hodočašće petrovinskih župljana do Maksimirskog svetišta presv. Krunice. Prispio nam je dugo i željno očekivani dan, naime 1. listopada ov. god., kad smo mi petrovinski župljani imali otići u Zagreb-Maksimir, na proštenje u svetište Kraljice presv. Krunice. Od kad smo znali da idemo u Zagreb-Maksimir, mi smo se za to naročito spremali. — Molili smo svaki dan pojedinačno, a i skupno u crkvi Majku Božju presv. krunice, da bi nam put bio što sretniji. Molitve nisu ostale uzaludne. Kraljica presv. krunice pomogla je. Put od župne filijale Volavlja do Zagreba, i onaj natrag, — svega preko 80 km. — prošli smo hvala Bogu i nebeskoj Kraljici sretno, bez ikakve neprilike. Vozili smo se kolima.

Oduševljenje, kakovo je bilo među nama, nije moći opisati. Osobito na polasku. Sam polazak iz Volavja, u subotu 30. rujna, bio je već svečan. Iako je bio radni dan, bilo ih je puno, koji su nas ispratili s najljepšim željama. — Na šest kola, u kojima nas je bilo oko 90 porazmješteno, uz pjevanje crkvenih i drugih prigodnih pjesama našega kruničarskog 4. gl. pjevačkog zbora »Slavuj«, te moljenje presv. krunice, krenusmo oko podne u naš bijeli Zagreb, u Maksimir, kamo smo stigli oko 8 sati na večer istog dana. Na posljednjoj tramvajskoj stanici kod maksimirskog parka, dočekao nas je sa zagrebačkim omladincima-kruničarima popularni vlč. o. Jordan Viculin, zaželivši nam dobrodošlicu.

Nakon što smo se svi sakupili, svrstali smo se u procesiju, te moljenjem presv. krunice i pjevanjem marijanskih pjesama stigli smo u Maksimir do samostana naših bijelih otaca, gdje nas je u ime preč. oca priora kao glave samostana, pozdravio opet lijepim riječima naš omiljeli otac Jordan.

Poslije toga izmolili smo kratku molitvu Kraljici presv. krunice, a zatim je velika većina od nas odmah obavila svetu ispovijed. Poslije toga smo od naših ljubeznih i simpatičnih otaca dominikanaca bili razmješteni u određena nam konačišta.

U jutro 1. X. išli smo pod vodstvom vlč. oca Jordana, mi kruničari župe Petrovine s mladokruničarima iz Maksimira, da dočekamo ostalu našu braću kruničare, koji su stigli vlakom, te smo svi bili svečano uvedeni u svetište. Prije toga na ulazu predale su dvije djevojke kruničarke na ruke preč. oca priora dva divno izvezena jastučića kao dar naše župe miloj Gospi presv. krunice. Čin predaje bio je obavljen uz popratne riječi našeg preč. g. župnika Ivana Samboleka te sa zahvalom od strane preč. oca priora.

Sama svečanost ostala nam je nezaboravnom. Sv. mise, pod kojima su se toliki ispovijedili i pričestili, te pjevanje raznih odličnih pjevačkih zborova, slušali smo s posebnim uživanjem. Poslije poldanjice sv. mise bila je izrečena prigodna propovijed, a u večer poslije uzorno i veličanstveno obavljene procesije opet drugi govor. Sve su te riječi na nas osobito djelovale, te mi kruničari župe Petrovine obećajemo, da ćemo u duhu tih govora, kao i drugih sličnih propovijedi, koje nam drže naši duhovni pastiri, raditi i moliti, te ostajemo vjerni sljedbenici naših pradjedova, koji su se borili za »krst časni i slobodu zlatnu«, ili drugim riječima: ostajemo vjerni tradicijama naše sv. vjere, poručujući našim neprijateljima u vjeri: da mi Hrvati katolici ne ćemo i ne poznamo nikakove druge nametnute nam vjere, osim naše rimokatoličke, pod vrhovnim glava-

rom Sv. Ocem Papom, kao nasljednikom Isusa Krista. — Najmanje pako priznajemo slobodno zidarstvo kao takovo, napose osuđujemo podmukli i potajni rad njegovih kaponja, koji ide za tim, da najprije protjera pojedine Redve, a onda i samu Crkvu, te našu sv. vjeru. Ovo im dakako ne će uspjeti, i bilo bi im najbolje da to više niti ne pokušavaju. Naglašujemo, da mi Hrvati katolici pomno pratimo našu katoličku štampu, te nam je uglavnom poznato, šta bi htjeli slobodno-zidarski majstori s našom katoličkom Crkvom. Neka se to zapamti! Da zaključim. Duhovna radost i zadovoljstvo, kojim smo bili povezani u dominikanskom samostanu u Maksimiru prigodom proštenja svete krunice, ojačalo nas je i utvrdilo u svetoj vjeri i u ljubavi k nebeskoj Djevici Mariji. Teška smo se srca rastali od naše drage Gospe u Maksimiru i od simpatičnih bijelih otaca, čuvara njezina svetišta, ali čvrsta nam je odluka da opet čim prije obnovimo svoj hodočasnički poklon i pozdrav Majci Mariji, Kraljici presv. Krunice.

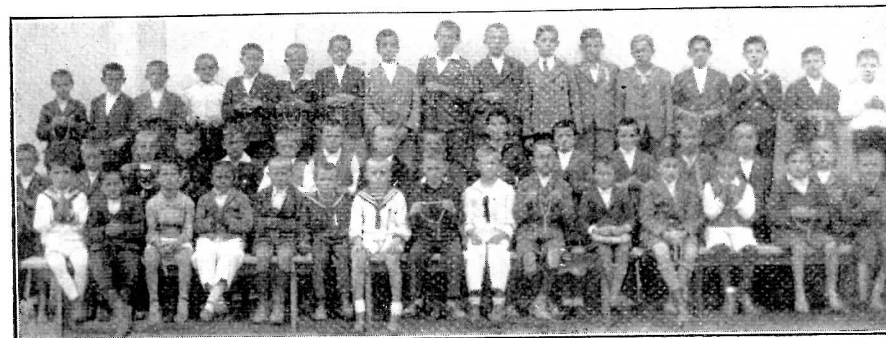
Zdravko Restek,
predsjednik kruničar. crkv. pjev. zbora »Slavuj«.

Bratovština svete Krunice u župi Petrovina izmolila je svetu krunicu od mjeseca travnja do mjeseca rujna na slijedeće nakane: 1. na nakanu Sv. Oca 270 krunica, 193 svetih Pričesti, 1 devetnicu na čast Srca Isus. i 4 trodnevnice; 2. za pokojnike naše župe 556 krun.; 3. za duše u čistilištu 665 krun. i 28 svetih Pričesti; 4. za bolesnike 97 krun.; 5. za obraćenje grešnika uopće 615 krun. i 18 Pričesti, naše župe: 1937 krun. — pojedinih sela 363 krun.; 6. za raširenje svete vejre 754 krun., 10 sv. Pričesti i 1 križni put; 7. za progonjene kršćane uopće: 180 krun. — u Rusiji: 554 krun. — u Meksiku i Španjolskoj: 579 krun.; 8. na čast presv. Srca Isusova za nanesene uvrede i presv. Oltarskog Sakramenta 596 krun.; 9. za uvrede od psovke i kletve, nanesene presv. Imenu Isusovu i za njihovo iskorjenje 186 krun.; 10. za otpadnike od svete vjere 25 krun.; 11. za dobre svećenike i misionare: 1160 krun., 45 40 krun. milosrđa i 15 sv. Pričesti; 12. na pojedine nakane« 2629 krun., 45 zlatnih, 30 sv. Pričesti i jedna trodnevnica na čast presv. Srcu Isusovom; 13. na čast gorke muke Isusove: 250 krun. te 6 križni put; 14. na čast Majke Božje žalosne 40 krun., te pomoćnici kršćana 40 krun.; 15. u Velikom tjednu izmoljeno 350 krun. i 3 križna puta; 16. obavljeno klanjanje na čast presv. Trojstva — na čast Duha Sv., te četiri klanjanja na čast Srca Isusova, na nakane članova bratovštine.

I. S.

Osnutak društva »Mladih Kruničara« u Ogulinu. Dne 8. X. bilo je u Ogulinu divno kruničarsko slavlje: svečano utemeljenje društva »Mladih Kruničara i Kruničarka«. Vlč. o. Jordan Viculin došao je iz Zagreba već prije toga te je javnom trodnevnicom u crkvi i na posebnim sastancima prigodnim govorima pripravljao i omladinu i njihove roditelje na taj svečani čin. I zaista uspjeh toga nastojanja, poduprta od domaćeg župnog upravitelja preč. g. Mata Polića, bio je nadasve utješljiv, jer je na dan osnutka u društvo pristupilo više od 200 učenika i učenica osnovne škole, realne gimnazije i ženske stručne škole. Naknadno saznajemo, da i drugi dalje pristupaju u ovo društvo mladih Marijinih vitezova. No ne samo broj, nego i žarki vjerski polet ogulinske omladine pod očinskim vodstvom preč. upravitelja župe, te novoizabrane uprave s revniteljima i revniteljicama, ulijeva nam nadu, da će uspijevati ovo mlado društvo pod moćnom obranom Marijine krunice i služiti za uzor vjerskog života u svojoj župi.

Po Krunici k Mariji, po Mariji k Isusu!

Mladi kruničari i kruničarke u [illegible]

Ponovno hrvatsko hodočašće u Rim. Društvo sv. Jeronima nedavno opet je organiziralo hodočašće u Rim i na nekoja druga sveta mjesta u Italiji. Kao i druga tako je i ovo hodočašće veoma uredno izvršeno, i hodočasnici su se povratili potpuno zadovoljni. Duhovni vođa puta bio je o. dr. Sibe Budrović, dominikanac. Hodočasnici su, obavivši jubilejske pobožnosti, bili primljeni u svečanu audijenciju od Svetog Oca skupa sa slovenskim hodočasnicima, među kojima su bila tri njihova biskupa. Na povratku su se hrvatski hodočasnici svratili u Asiz, gdje su proslavili blagdan sv. Franje, a zatim su u Bolonji pohodili grob sv. Dominika, upravo sada uoči proslave 700.-godišnjice od njegove kanonizacije.

Žetva je velika! Da se vidi, kako još veliko polje rada ostaje misijskoj djelatnosti, dosta je spomenuti, da na zemlji ima još okruglo 1.000 milijuna nekršćana. U Kini ih ima 400 milijuna, u Japanu 55, u Africi 120, u Indiji 300. Svega dakle još 1.000 milijuna pogana i muhamedanaca. Prema ovima ima 350 milijuna katolika, koji su uvijek najjača vjerska zajednica. Moramo dakle svi gorljivo moliti i raditi, da što prije bude jedno stado i jedan pastir.

Katolički kongres u Beču. Od 7. do 12. rujna održan je u Beču godišnji njemački katolički kongres. Taj je kongres ujedno spojen s proslavom 250. godišnjice od pobjede, koju je kršćanska vojska izvojevala nad Turcima, koji su god. 1683. opsjedali Beč. Također je proslavljen jubilej bečke katedrale, to jest

500. godišnjica od gradnje zvonika. Kongres je otvoren u četvrtak u 6 sati poslije podne, kad su zazvonila zvona svih bečkih crkava, a bečki nadbiskup i kardinal dr. Innitzer zazvao Duha Svetoga i održao otvorni govor. Na ovu veliku katoličku priredbu je Sveti Otac Pio XI. poslao svoga posebnoga legata u osobi mletačkoga nadbiskupa, kardinala Le Fontainea. Njemu je na stanicu ususret izišao predsjednik austrijske republike Miklas i predsjednik vlade dr. Dollfuss sa ministrima, a pred zgradom Opere dočekao ga je kardinal dr. Innitzer sa visokim svećenstvom. 8. rujna navečer obavljen je dirljivi poklon Križu sa strane sviju austrijskih zemalja, naroda i staleža iz zahvalnosti za divno djelo otkupljenja svijeta, kojega se 1900. godišnjica slavi ove godine. Ovom su zgodom došla u Beč mnoga odaslanstva stranih naroda, a osobito su bili brojni Poljaci, koji su se negda toliko istakli u obrani Beča. Poslije podne 9. rujna održano je svečano zborovanje, na kojemu je papin legat La Fontaine održao latinski govor, a zatim se je razvila teoforička procesija. U nedjelju jutrom na terasi Schönbrunna bila je svečana misa, kojoj je prisustvovalo 200.000 vjernika. Održana su također posebna zborovanja i predavanja za pojedine staleže. Napose se mora spomenuti proslava Poljaka, koju su oni držali posljednjeg dana kongresa, 12. rujna na Kahlenbergu, u kapelici Ivana Sobjeskoga.

Nova dominikanska provincija u Sjevernoj Americi. Pred više godina bila je do tada jedinstvena dominikanska provincija u Sjedinjenim Državama podijeljena radi dosta velikog broja članova i bolje podjele rada na dvoje: na Provinciju sv. Josipa u središtu i na istoku Sjedinjenih Država, te na Provinciju Imena Isusova na zapadu, u Kaliforniji. Sada je međutim tu ustanovljena još jedna provincija, koja je dobila naslov po novom dominikanskom svecu i crkovnom Naučitelju, te je prozvana: Provincija sv. Alberta. Provincija će međutim postepeno popunjati svoje organiziranje, a polje njenog užeg rada seže od rijeke Mississipi do Kalifornije. Vikarom te nove provincije imenovan je dosadašnji župnik u župi sv. Dominika u Washingtonu, o. Burke.

Porast nevjere u Njemačkoj. Dok se pravi vjernik veseli mnogim novim utješnim vjerskim pojavama u raznim zemljama, dotle treba upozoriti i na jednu žalosnu činjenicu, koja se opaža u Njemačkoj u posljednjim godinama. Tamo je od god. 1910. do 1930. istupilo iz kršćanskih crkava oko 2 milijuna osoba. Kroz posljednje dvije godine taj se proces ne samo nije umanjio, nego se još i povećao. To se dakako radi u prvom redu o istupima iz protestantskih crkava, no veliki broj otpada ih i od katoličke Crkve. Dok dakle molimo, da pogani upoznadu svijetlo prave Kristove vjere, moramo jednako moliti i da vjernici i posred svih današnjih opasnosti ostanu ustrajni u Kristovoj vjeri i Crkvi.

Rimska okolica hodočasti u Vatikanski grad. U nizu hodočašća ove Svete Godine istaklo se je također jedno hodočašće seljaka iz rimske okolice, iz tako zvanog Rimskog polja. Ti ljudi nastavaju nekad obrađenu i plodnu ravnicu, koja je međutim kasnije bila zapuštena i puna močvara. U posljednje vrijeme sam Sveti Otac živo se je zauzeo, da im se pomogne i moralno i materijalno, te se tu mogu zabilježiti lijepi uspjesi. U tom je dakle hodočašću bilo do 10.000 ljudi, žena i djece, većinom odjevenih u šarolika narodna odijela. Napose treba spomenuti darove, koje su oni ovom prigodom poklonili Svetom Ocu. Jedan dječak vodio je troje janjadi, okićene bijelim i žutim papinskim bojama, a razne djevojčice nosile su po košaricu živih golubova i zečeva te više košarica jaja, a sve je to također bilo živopisno urešeno. Sva su djeca usto imala u rukama kite ruža ili ljiljana.

KALENDAR GOSPINE KRUNICE ZA GODINU 1934.

Kako smo to najavili u zadnjem broju našeg glasnika, izašao je početkom listopada Kalendar Gospine Krunice za god. 1934. Brojne narudžbe, koje su već stigle, pokazuju interes, koji za nj vlada. Kalendar se zaista odlikuje izborom vrsnog poučnog i ugodnog sadržaja, a nosi trostruki jubilejski karakter, jer mu je štampanje I. godišta vezano uz 50. godišnjicu postanja listopadske krunične pobožnosti, uz 1900. godišnjicu Kristova otkupljenja i uz 700. godišnjicu od kanonizacije sv. Dominika. Uz poučne članke u njemu ima i zabavna štiva, raznih uspjelih ilustracija, a osobito se ističe prekrasna naslovna slika na omotu u četiri boje.

Ovih dana otposlali smo kalendar i mnogim pretplatnicima našeg glasnika, uvjereni da će ga rado primiti i zadržati, a također i drugima preporučiti. Cijena kalendaru jest samo 10 Dinara. Ko bi htio rasprodavati kalendare, za svakih deset rasprodanih dobit će jedanaesti badava. Narudžbe na adresu: **Uprava dominikanske naklade »Istina«, Zagreb, Kažotićev trg 4.**

* * *

DJELA SV. TEREZIJE OD ISUSA. Svezak I. i II. Cijena svakom svesku 40 Din., vez. 55 Din., poštarina 3 Din. po svesku. Narudžbe prima: Dominikanska naklada »Istina«, Zagreb, Maksimir.

Dotiskana su eto dva prva, a doskora i treći svezak »Djela sv. Terezije od Isusa«. Nemoguće je izreći, koliko se blago krije u toj duhovnoj riznici. Uredništvu neprestano stižu pohvale, što je i naš narod obdarilo tim divnim djelima, koja su već davno prevedena skoro na sve jezike. Tko ikako može neka ih što prije dobavi, da tako svojoj duši priušti plemeniti užitak odabrane duhovne hrane. Nek bude uvjeren, da ne će žaliti malu materijalnu žrtvu i trošak. Gornja pogodovna cijena još uvijek traje. Požurite se dakle!

Književnost

Sveta ispovijed. — Drugo povećano izdanje. Priredio: O. N. Buljan. D. I. strana 32. Cijena Din 2.—. Koliko smo mi puta propovijedali o sv. Ispovijedi, koliko puta poučavali vjernike i s oltara i u ispovijedaonici i u školi, kako će se dobro ispovijedati, pa ipak svi znamo, da ih nismo još dosta o tome poučili. Zato će sigurno svakome svećeniku i vjerniku dobro doći ova lijepa mala knjižica poznatog pučkog misijonara. Stavljena je tako niska cijena, zato da bi mogla do svakoga doći. Narudžbe prima: Uprava Glasnika Srca Isusova, Zagreb I. 147. Palmotićeva ul. 31.

Nove Jeronimske knjige. Počevši od blagdana sv. Jeronima (30. IX.) raspačavaju se nova izdanja Hrvatskog Književnoga Društva sv. Jeronima. Za g. 1933.-34. izdanja su razvrstana u tri skupine, pa je jeronimski članovi dobivaju: **Tri knjige za 10 dinara.** To su najpopularniji hrvatski kalendar **»Danica«** za g. 1934., zatim **»Šljivari«** i druge povjesnice i pjesme najvećeg hrvatskog pisca Augusta **Šenoe,** i vrlo važna gospodarska knjiga **»Bolesti žitarica«** od prof. B. Babića. — **Pet knjiga za 20 dinara.** To su uz spomenute tri knjige još **»Evandelist«,** nedjeljna evanđelja sa slikama, te razmatranjima od nadbiskupa dra Ivana E. Šarića (II. dio) i poučno-zabavni putopis jednog Hrvata, koji je pred četirista godina putovao **»Od Hrvatske do Indije«** od prof. P. Grgeca. — **Devet knjiga za 40 dinara.** Uz gornjih pet knjiga još: vrlo suvremena rasprava **»Obnova socijalnog poretka«** od dr. Stj. **Bakšića** i dr. V. **Deželića,** zatim povijesni opis nemira u Hrvatskoj godine 1883. **»Prije Khuena bana«** od prof. dr. Rudolfa **Horvata,** onda spomenspis u proslavu 400-godišnjice održanja Hrvata u tuđini **»Gradišćanski Hrvati«** od prof. M. **Ujevića,** s mnogo slika i životopis sv. Dominika **»»Bijeli svetac«** od prof. M. **Soljačića.** — Pojedine se knjige prodaju po 10 dinara, a skupine nečlanovima uz dvostruke cijene. Članom »Društva sv. Jeronima« može postati svatko, tko jedamput za uvijek uplati 10 dinara upisnine. Adresa »Društva sv. Jeronima« Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21.

Odgovorni urednik O. Sibe Dr. Budrović, Zagreb, Kažotićev trg 4
Tisak Knjigotiskare Braća Kralj, Zagreb